

Kapital, ikke skal være indenfor en vis Begrænsning. Jeg vilde derfor sætte Pris paa, om denne forøgede Brændehugst kom ind under bestemte Former. Det undrer mig noget, at man ikke i den høje Regering og heller ikke i Folketinget har villet tage Hensyn til nogle Udtalelser, der om dette Punkt er fremkommet fra Dansk Skovforening. Denne Forening udtaler i en Skrivelse af 18. Januar til den overordentlige Kommission af 8. August 1914: „Saafernt en Forøgelse af Hugsten skal gennemføres ved Tvang, maa man anse det for nødvendigt, at Ledelsen saavel ved Valget af Hugstarealet som den forstmæssige egentlige Udvisning og Skovning lægges i Hænderne paa en forstkyndig Brændekommission, som har Ret til at antage lønnet Medhjælp, og hvis Kendelser er endelige“. Det forekommer mig, at en saadan Ordning vilde være en ganske fortræffelig Bestemmelse i Lovforslaget. Man vilde da have en sagkyndig Vejledning, og gennem denne Vejledning vilde der være en Begrænsning for dem, der til Eksempel ønsker at hugge for meget i deres Skove; men det har man, som sagt, ikke taget Hensyn til. Jeg kender ikke Grunden dertil, men jeg vil spørge den højtærede Minister, om han ikke kunde tænke sig, at Lovforslaget fik en Bestemmelse, som angav, hvor meget man omtrent havde tænkt sig, at den forøgede Brændehugst skulde udgøre. Jeg havde i mine egne Tanker tænkt mig, at det skulde udgøre en ca. 100 pCt. Forøgelse efter de bestaaende Skovplaner eller, hvor der ikke er Skovplaner, i Forhold til, hvad der har været hugget i de sidste 2—3 Aar, eller hvilket Tidsrum man nu vil vælge. Det forekommer mig, at det vilde være heldigt, om der i Lovforslaget eller maaske paa anden Maade blev givet en Norm og udtalt, hvor meget man havde tænkt, at denne forøgede Brændehugst skulde udgøre.

Jeg kunde ogsaa ønske at høre den højtærede Minister udtale sig om et andet Punkt, nemlig om, hvorvidt han er klar over, hvilke Vanskeligheder der kan fremkomme ved at bestemme Forskellen mellem Gavntræ og almindeligt Brændselstræ. Der staar ikke noget derom i Lovforslaget, men det er jo dog ikke Meningen, at hvad der er Gavntræ, skal puttes i Kakkelloven. Jeg vilde sætte Pris paa at faa oplyst, hvorledes man tænker at komme udover denne Vanskelighed.

Det er jo ikke store eller væsentlige Erindringer, jeg her har fremsat imod Lovforslaget, det er nærmest kun Spørgs-

maal, jeg gerne vilde have opklaret. Jeg skal slutte med at udtale, at jeg haaber, at Lovforslaget vil blive gennemført hurtigt og velvilligt i dette høje Ting.

Bojsen: Det er blot et enkelt Punkt, jeg vilde fremdrage, og det drejer sig om vore Tørvemosers overordentlige Forskelighed med Hensyn til Beskaffenheden. Der gives — især i Jylland — Tørvemoser, hvorfra der kan frembringes Tørv, som har en Varmeværdi, der er halvt saa stor som de engelske Stenkuls. Man plejer at sætte engelske Stenkul til 6,000 Varmeenheder, og vi har Tørv fra Jylland, der giver 3,000 Varmeenheder. Men der er andre Tørvemoser, især i Jylland, der har en saa daarlig Bonitet, at man maa regne med en 4—5 Gange ringere Varmemængde. Hvis nu Arbejdsstyrken blev kastet over de daarlige Moser, vilde Forbrugerne blive belemet med nogle særdeles daarlige Tørv. Det kunde naturligvis ligge i vedkommende Ejers Interesse at faa denne daarlige Masse behandlet til disse forholdsvis høje Priser, men disse daarlige Tørv er Samfundet i høj Grad daarlig tjent med. Jeg tror derfor, at det Nævn, der skal have med dette at gøre, skulde udpege de Moser, der er skikkede til at give gode Tørv med en Varmeenhed af op mod 3,000. Vi har jo meget store Moser, som kan give gode Tørv, men vi har paa den anden Side maaske lige saa mange Moser, der giver en daarlig Tørv. Det forekommer mig at maatte være en Hovedsag for Nævnet netop at udpege de Moser, der har den høje Bonitet. Det, jeg her siger, gælder maaske ikke i saa høj Grad for Øerne, Skovmoserne har vel i Regelen en mere ensartet Kvalitet. Jeg sigter derimod nærmest til Jylland, hvor vi har Moser af en ganske fortræffelig Bonitet, som er dannede af Lyng, men paa den anden Side ogsaa yderst slætte Moser. Dette Punkt har jeg gerne villet henlede Opmærksomheden paa derfor det Udvalg, der formentlig skal nedsættes angaaende denne Sag.

Indenrigsministeren (Rode): Alle de ærede Ordførere og andre ærede Talere har jo anerkendt Lovforslagets Nødvendighed og tilsagt Bistand til dets hurtige Gennemførelse, og dette kan kun glæde mig. Et Par af de ærede Talere har udtalt, at Lovforslaget kommer sent. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) udtalte dette i en særdeles hensynsfuld Form. Jeg skal dertil kun bemærke, at